

в. „Нова Струя“

Излиза всѣка

Събота.

годишенъ абонаментъ 4 л.,

полугодишенъ 2 лева,

Единъ брой 10 ст.

НОВА СТРУЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И ПРОСВѢЩЕНИЕ

За обявления се плаща

всѣка година по 1 л.

на четвъртата. Приставски

судници при особно спо-

разумѣние.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се изпраща на адресъ: Редакция на в. „Нова Струя“ въ гр. Плѣвенъ.

ИНТЕРЕСНО!

Пристигнаха ми разни отъ модерни качества платове отъ европейски и български фабрики.

Приемамъ поръчки за мъжки и дѣтски костюми съ най-износни цѣни и гарантирана работа.

Съ почитание: П. Гуневъ.

ИЗВѢСТИЕ

По случай пролетний сезонъ, пристигнаха ми разни мѣстни и европейски платове, отъ които изработвамъ разни мъжки и дамски горни дрехи по най-последната мода и съ умерени цѣни въ брой. Гарантирамъ за чистата и солидна работа.

Съ почитание: Цв. Д. Хлѣбаровъ.

Усигоряване.

1. Въ днешно време, при свъръмения буржуазенъ строй, липсватъ истински, нуждособразни мѣроприятия относително всестранното подобрѣние условията на живота за работното население: надничари, земледѣлци, еснафи и други; нѣма създадени справедливо-полезни правила, съ които да може се обезпечи за грамадната работна маса сносно материално положение и се избѣгне вѣдната експлоатация; не се съгледва голѣмо желание за въвеждане на реформи, чрезъ които ще може да се ограничатъ противорѣчията между хората и се подобрятъ условията на труда. Явно се вижда днесъ, какво тая празнота е плодъ отъ гонидбата (антагонизма) на капитализма и абсолютизма съ труда и народовластие. Грознитѣ послѣдствия на тая гонидба сж: мизерия, гладъ, израждане, прѣстѣпност, развратъ, раскошъ, войни и други «бисери на християнскитѣ свѣтъ», които бисери сж породили политическата развала, економическото влошаване, нравствения упадъкъ, умствената мжлявость и физическото изродяване. Причинитѣ, които спомагатъ за развитието на тия грозоти, срѣдствата, които ги поддържатъ и вѣдоноснитѣ отъ тѣхъ проявления, сж познати—тѣ сж видими, явни; тѣ лomiaтъ мнозинството отъ трудящото население и сж ползосносама за малцина автократи, бюрократи и буржуа. За очудване е какъ се търпи тоя редъ, тази аномалия!—Въ широката област на живота и простото око вече вижда, че мнозинството страда — нѣма достатъчна и добра храна, нѣма удобна и спретна носия, нѣма здравословенъ подслонъ и е лишено отъ стражъ за усигоряване въ честитѣ случаи на злополуки. Законодателството на страната ни по въпроса за усигоряването е нѣмо — то несдържа нѣкакви постановления за охраняване сдѣбата, здравето и обезпечене интереситѣ на трудящото се население, Това явление, като прѣстѣпно, е осждително; то доказва, че законаредителитѣ игнориратъ нѣщата, които сж насока за правилно обществоно развитие и сносно човѣшко подобрѣние. По тоя много важенъ въпросъ въ «Общо Дѣло» Господ. Джидровъ е направилъ чудесно изложение, което заслужва да се знае отъ всѣкиго. Тука по него и ние ще кажемъ нѣколко думи.

2. «Длъжностнитѣ лица, които сж назначени на служба, иматъ право да добиватъ пенсия, основата и количеството на която ще бжде опредѣлена по особенъ законъ», чл. 166 отъ Конституцията. Тоя «особенъ законъ» е

направилъ да се създадатъ нѣколко «особни закони» за пенсии на граждански чиновници, на воени, на попове и вдовици попадии и прочее, които закони грижливо усигоряватъ положението на служителите, повечето отъ които и безъ пенсии сж турени при условия да живѣятъ добрѣ. Въ наредбитѣ на членъ 166, въ постановленията на «особенитѣ закони», както въ мотивитѣ и възгледитѣ на законосъздателя, не се съгледва и дирица отъ стрѣмление да се стори нѣщо за економическото подобрѣние и на работното население, силата на държавата. Умѣстно би било да се запитаме: защо държавата за усигоряване дава пенсия на поменатитѣ «длъжностни лица» подиръ десетъ или петнадесетъ години служба, прѣзъ което време тѣ сж получавали удовлетворителна плата и сж си спестили по нѣщо; защо тая сжща държавна и непомислова за онова мнозинство, което чрезъ свойтъ производителенъ трудъ създава общественото богатство и публичната държавна сила? Това е несправедливо, защото не бива на малцина хора да се зида щастие върху нещастие на мнозината, а е потребно държавата, като висока морална асоциация, еднакво да се грижи за подобрѣние и обезпечение на своитѣ членове. За избѣгане на туй трѣбва да се създаде законъ за задължителното държавно застрахуване, усигоряване. Таково едно разумно искане ний виждаме въ една до народното събрание петиция, подадена отъ нѣколцина работници изъ г. Сливенъ (глед. «Общо Дѣло», год. II, брой 6, стр. 90). Удовлетворението на тая петиция, създаванието на такъвъ законъ, ще задоволи и усигури мнозина нещастници и ще покаже, че се зачитатъ интереситѣ на работното население и че се тачи началото на «равенството».

3. Злополукитѣ на труда, жертва на които сж работницитѣ, причиняватъ нещастия на самата жертва, на семейството и ближнитѣ му. Въ «Работнически Вѣстникъ» еженедѣлно има свѣдения за умиранията и нараняванията на работницитѣ, за които нещастия обществото се непогрижва; въ докладитѣ на окръжнитѣ управители, както и въ свѣдинията отъ министерството на вжтрѣшнитѣ дѣла, печатани въ «Държ. Вѣстникъ», се виждатъ нещастнитѣ случаи, изливани надъ главитѣ на земледѣлцитѣ; въ списанията четемъ ужасни нѣща за подоби жертви. Отъ една статистика за злополукитѣ на труда, послѣдвали въ Германия въ течение на 15 г. отъ 1886 до 1900 г. напечатана въ «la petite république», личи че е имало 90333 убити и 825632 ранеи, отъ които усакатели—30566. У насъ точна и подробна статистика върху тия нещастни скучки нѣма, нѣ—познато е—какво числото имъ не е малко. Освѣнъ другитѣ резултати отъ тия случаи, рожби на капиталическото производство, е и появяването на бѣднотията—липса на храна, облѣкла и жилище за ония, които сж поддържати отъ жертвитѣ. И справедливо, и хумано, и полезно за държавата е тя да земе мѣрки за подпомагане вдовицитѣ и сирацитѣ и да обезпечи сакатитѣ и раненитѣ. Туй се би достигнало не чрезъ «благотворителностъ» (даване на милостиня), а чрезъ усигорителността, въздигната въ държавенъ институтъ и то за разни случаи: на смъртъ, усакатяване, болѣсть, безработица, неплодородие, криза и други.

4. Въ сравнителний етюдь на Серезола върху задължителното усигоряване има хубави изложения и мисли по тоя въпросъ; сжщето срѣщаме и въ прѣкрасната брошура на Карне, относяща се специално до работницитѣ. Той иска въвеждане на задължително застраховане и създаване на спестовни каси при съдѣйствието и намѣсата на държавата съ строго-опредѣлена отговорностъ за господаритѣ;

учрѣдяване на сждъ, който, при най-опростотворена процедура, да установява злоуполучнитѣ случаи и да опредѣля размѣра на обезщетението за жертвитѣ и за ближнитѣ имъ. Такова нѣщо би трѣбвало да се създаде за всички работници, земледѣлци и еснафи — нѣщо което може да направи държавата, както туй е сторено съ чиновницитѣ чрезъ пенсиитѣ, размѣра на които за «голѣмцитѣ» трѣбва да се намали. Производителнитѣ сили на работното население и у насъ растятъ, економическитѣ му отношения се развиватъ, нуждитѣ му сж увеличаватъ и правата му да иска житейски подобрѣния е безспорно. Време е и у насъ да се създаде законъ за усигоряването — да лѣгне въ основитѣ на положителното ни право, да се даде едно юридическо изражение на тая за работното население потребност. Да, обществото трѣбва да насъричава работника, да потиква развитието на труда му и да му помага при нѣмане срѣдства за сжществуване, защото плодоветѣ на неговия трудъ задоволяватъ нуждитѣ на всички ни.

Плѣвенъ.

Войдаръ.

Злоупотрѣбленията на бившитѣ Плѣвенски кметства.

(по поводъ на единъ официаленъ документъ).

III.

Въ миналата статия ний видѣхме какъ всичкитѣ книжа по счетоводството сж били турнати въ систематически хаосъ отъ общинския бирникъ, както и отъ цѣлото управление на общината, съ единствената цѣль, да не могатъ да се откриятъ слѣдитѣ на тѣхнитѣ прѣстѣпления. Това се забѣлѣзва най-много отъ 1900 г. нататкъ, когато приходитѣ, както видѣхме, сж се понизили съ повече отъ 100-000 л. въ сравнение съ предшествующитѣ. Отъ м-ць Августъ 1900 г., слѣдъ встѣпваниесо на Т. Щирковъ за кметъ въ общината, не е правено ревизия на бирника, а пъкъ закона (Правилника за счетоводството и дѣловодството на гр. общ. управления) строго изисква да се правятъ такива ревизии: 1) *всѣки месецъ* ревизионата комисия, състояща отъ кмета, или натоварения отъ него помощникъ, преглежда: дали редовно сж записани по книгитѣ всичкитѣ постѣпнали и изразходвани суми прѣзъ изтеклия м-ць, като сравнява книгитѣ по между имъ и прихода-разходнитѣ документи съ тѣхъ; дали показаната въ книгитѣ наличностъ се намира въ касата на бирника и въ надлѣжнитѣ видове монети и пр., (чл. 48) и 2) *всѣка година*, слѣдъ приключванието на всѣко бюджетно упражнение, назначената за тая цѣль ревизионата комисия, произвежда ревизия по указания въ 48 чл. редъ, за всичкото време отъ послѣдната такава ревизия до края на бюджетното упражнение,—тогава чакъ се окончателно приключаватъ партиднитѣ книги за прихода и разхода (чл. 50). При свършванието както на първитѣ, тѣй и на вторитѣ ревизии се съставятъ *Актовъ*, въ който се излага всичко подробно. (чл. 48 и 50). Ако бѣха правени тия ревизии, както прѣдписватъ цитираниитѣ два члена, то ревизионитѣ комисии щѣха да видатъ, че «бирника отъ 1898 не си е приключилъ счетоводнитѣ книги по прихода и разхода и че за 1900 не е записалъ (даже) постѣпнитѣ приходи и разходи. Ревизията се е ограничавала сато съ подписванието всѣки м-ць до м-ць Августъ касовата книга; а никаква проверка не е правена». «Актоветѣ за извършенитѣ ревизии не сж съставяни редовно, както прѣдвижда правилника и закона». — Сжщо така, Главнитѣ Отчети, които бирницитѣ трѣбва да прѣдставляватъ съгл. новия чл. 111 отъ

зак. за гр. общ. и чл. 54 и сл. отъ Прав. за счетов. и дѣлов. на Гр. Общ. Упр., както порано бѣхме спомѣнали, не сж биле прѣдставени за год. 1897, 1898 и 1899.

Но ако бѣше само това! Тоа хаосъ въ дѣловодството и счетоводството е билъ нуженъ на управляющитѣ общината прѣзъ това врѣме, но не като цѣль, а като срѣдство, като прѣдварително условие: и тѣ (трѣбва да се признаятъ тѣхнитѣ способности въ това направление) съ артистическа ловкостъ сж използвали това срѣдство, като сж прибѣгнали къмъ... *раздѣлението на труда*: всѣкому се е паднало по едно самостоятелно поприще, кждѣто той като къртъ се е ровилъ безъ да позволява на чуждо око или чужда ржка да му се намиша. Единъ се заловя въ билетитѣ за ловъ, другъ въ тържествата и посрѣщание високи гости, трети въ исплащание на нѣкакви работници гюндюлюкчии, четвърти и пети съ търговетѣ, шести съ този или онзи приходъ, съ този или онзи разходъ.—Бившия секретаръ на общ. Ан. Тошмаковъ е продавалъ билетитѣ за ловъ. При ревизията, книгата (№ 1), въ която се записватъ продаденитѣ и полученитѣ билети за ловъ не се намѣрила въ общ. упр. Тя е била изгубена прѣзъ врѣмето, когато А. Т. билъ секретаръ на общината, «съ умишлена цѣль за да се не знае, колко сж продадени», като се е прѣдполагало, че и Горслото Упр. не ще знае точно числото на испратенитѣ билети. Отъ книгата за Лѣсничейството се указало, че отъ 98 г. сж било испратени на 7 пжти 176 годишни и 19 полугодишни билети, и споредъ присмѣтанията на ревизора, секретара Тошмаковъ е злоупотрѣбилъ съ повече отъ половината на тия билети, съ други думи, той е злоупотрѣбилъ една сума точно отъ 2550 л. Плѣвенското лѣсничейство много пжти е писало на общ. упр. и е искало да се внесе стойността на продаденитѣ билети за ловъ. Общинското упр. нито на едно писмо не е отговорило и едва на 28/III 901 му е повърнало 12 пол. год. билети, а за продаденитѣ му явило, че сумата била раздадена на служащитѣ «когато тя била присвоена отъ секретаря А. Тошмаковъ». Но да оставимъ скучната материя и да минемъ на *тържествата*.

Ний ще вземемъ почти дословно данитѣ по тържествата и пиршествата.

Прѣзъ 1899 год.

На 21/I отпуснато аванс на М. Бѣчеваровъ за вѣнецъ на Княгинята . . . . . л.	200—
На сжщия, на 10/II за разни тържества . . . . . л.	100—
	300—

Срѣщу, които не прѣдставилъ никакъвъ документъ.

На 1/V, аванс на Ив. Юрдановъ . . . . . л.	100—
Отъ които изхарчени за телеграми и за ядение на Пешева . . . . . л.	590—
	9410—

На 14/V аванс на Тод. Цвѣтковъ за тържества . . . . . л.	26520—
--	--------

Отъ които за телеграми . . . . . л.	2950—
За посрѣщание ученици отъ Кюстендилск. Пед. Училище . . . . . л.	14075—
За фишеци за Великъ-день . . . . . л.	12—
Посрѣщание на Пешева прѣзъ Августъ . . . . . л.	8295—
	26520—

На 30/VI аванс на Н. Т. Габровски за посрѣщание . . . . . л.	100—
На сжщия, на 14/VII за сжщото . . . . . л.	100—
	200—

Срѣщу които никакъвъ оправдателенъ документъ.

На 30/VI на сжщия отпуснато за разноски по посрѣщание Княза. Отъ отпуснатитѣ 955 л. само 72 л. правилно сж биле израсходвани, по думитѣ на самия ревизоръ.

На сжщия на 4/X отпуснато . . . . . л.	31325—
отъ които оправдани само . . . . . л.	100—
На сжщия на 5/VIII отпуснати за разноски по срѣщание гости отъ София . . . . . л.	100—
Отъ които за телеграми . . . . . л.	5—
За програми и пр. . . . . л.	25—
Похарчени отъ Ив. Юрдановъ за гоститѣ . . . . . л.	70—
	100—

На Тодораки Цвѣтковъ, на 7/VI за разни тържества . . . . . л.	15415—
---	--------

Израсходвани срѣщу редовни документи.

Всичко прѣзъ 1899 г. израсходвани за разни тържества . . . . . л.	251260—
---	---------

А по бюджета е било прѣдвидено максимумъ 1000 л. За това съ Протоколъ 2/VII отъ «запазенія фондъ» сж биле принесени въ параграфа на тържествата още 2000 л.

Прѣзъ 1900 год.

На 27/III исплатени на Т. Цвѣтковъ за разноски по разни тържества . . . . . л.	34695—
Коиито оправдани по слѣдующия на-	

чинъ: за телегр. по случай 1900 г.	870
За барутъ по Нова Година . . . . . л.	2280—
Бенгалски огънь и фишеци . . . . . л.	20—
Газъ и катранъ . . . . . л.	10245—
Поздрав. телегр. на 14/II . . . . . л.	1864—
Керия за чивий, и пр. . . . . л.	4675—
Барутъ и платно . . . . . л.	5705—
Поздрав. телеграми на 1/III . . . . . л.	940—
Газъ за освѣтление . . . . . л.	9—
Закуска на 12/III дадена М-ру Радославову . . . . . л.	5135—
	34625—

На 22/IV дадено на А. Г. Тошмакову за разни тържества . . . . . л.	100—
Която сума още не е оправдана.	
На 27/V отпуснати на Тодораки Цвѣтковъ . . . . . л.	55375—

Отъ които разходвани:	
За поздравителни телеграми . . . . . л.	1050—
За сифони, цигари, вино и за храна на 13 челоуѣка въ бюфета на гарата . . . . . л.	20610—
За обѣдъ даденъ г-ну Пешеву . . . . . л.	18180—
За другъ обѣдъ даденъ неизвѣстно кому . . . . . л.	11660—
	1500—

На 12/VII на сжщия отпуснати за разноски по разни тържества . . . . . л.	1500—
--	-------

Отъ които разходвани:	
По расписка (безъ дата) за черъ хайверъ . . . . . л.	14—
20 пилета за обѣдъ на м-ръ Пешевъ . . . . . л.	10—
За файтони на Начевичъ до Климентина и Гривица . . . . . л.	35—
Сърдели по идванието на Вачева . . . . . л.	210—
1/4 фунтъ чай по идванието на Кобеко . . . . . л.	4—
Вино отъ Вин. Училище . . . . . л.	990—
Обѣдъ и вечеря на Радосл на 3/III . . . . . л.	228—
Конякъ по идванието на Пешева . . . . . л.	450—
Обѣдъ на Радославов на 31/VI . . . . . л.	12535—
Обѣдъ на Радославов на 2/VI . . . . . л.	23040—
Обѣдъ на Радославов на 10/VII . . . . . л.	13760—
Една бутлика поповка по идванието на Пешева . . . . . л.	27—
600 литри старо вино за разни тържества . . . . . л.	600—
За телеграми и дребни разноски . . . . . л.	9365—
	1500—

На 15/III платено на кмета А. Янчовъ за разноски по тържества . . . . . л.	59655—
--	--------

Отъ които изхарчени:	
За соди по идванието на мин. Радославовъ, Пешевъ и Т. Иванчовъ . . . . . л.	1470—
За конякъ и цигари . . . . . л.	8—
По идванието на Пешевъ 2/VI . . . . . л.	2350—
27/VI Обѣдъ на Пешевъ . . . . . л.	19730—
Обѣдъ на воен. м-ръ . . . . . л.	15630—
За 20 бутлики вино . . . . . л.	21—
За вечера на Начевичъ (расписка безъ дата) . . . . . л.	3190—
Обѣдъ на Пешева и госпожата му . . . . . л.	20—
Телеграми и дребни разноски по разни тържества . . . . . л.	12185—
	59655—

На 15 и 26/III платено на А. Сопотлиевъ:	
--	--

За храна на 15 човѣка по идванието на Радославовъ на 29/VI . . . . . л.	8770—
За обѣдъ на Вачева на 29/VII . . . . . л.	12930—
Всичко прѣзъ 1900 за разни търж.	330655—

А въ бюджета за 1900 е било прѣдвидено 1000 л., затова пъкъ съ протоколъ отъ 14/VI сж билд взети отъ «запазенія фондъ» . . . . . л.

И съ прот. отъ 12/VII още . . . . . л.

Прѣзъ 1901 до 23 Априлий

Платено на км. Янчовъ за разни тържества . . . . . л.	10960—
Отъ които всички похарчени за барутъ и телеграми . . . . . л.	150—

На км Янчовъ на 20/II платено за вино по посрѣщание високи гости . . . . . л.	14820—
---	--------

На 26/II издадена платежна заповѣдъ на К. Лазаровъ за взетитѣ отъ дюкяна му напитки и закуски . . . . . л.	21260—
--	--------

Нека читателя ни извини за тая дълга верига отъ голѣми и малки цифри: тя е характерна. Тя ни дава една картинка отъ онава славно минало, когато нашия градъ пируваше въ лицето на своитѣ общинари съ «високитѣ гости», като оповѣстваше своето тържество и на другитѣ традове съ дълги телеграми, а на «невисшитѣ» граждани се пускаха фишеци, и по улицитѣ се горѣше катранъ. Когато всичко бѣ въ изобилие, най-паче виното, да—виното, което прави да тупатъ сърдцата отъ патриотически вѣсторгъ и пълни главитѣ съ сладки надѣжди, създавайки иллюзията за вѣчността у тия които най-малко иматъ нужда и право да я желаятъ, и които отъ цѣлата руска изящна литература знаятъ само този стихъ:

«Отъ бутулки вина не болитъ голова».

Ц. de Lière.

Плѣв. Окол. Учителско Дружество
 „Бр. Миладинови“
 № 28
 7-й Мартъ 1902 год.
 гр. Плѣвенъ.

До почитаемитѣ редакци на списанията „Общо Дѣло“, „Медицински Напрѣдъкъ“, „Медицинска Вѣсда“, „Учитель“, „Просвѣта“, в. в. „Нова Струя“ „Изгрѣвъ“ и „Съзнание“.

Проекта на Плѣвенското Окол. Учит. Д-во «Бр. Миладинови» за медицинската помощъ въ селата живо интересува независимия печатъ и прѣдизвика у една частъ отъ него най-съчувствени одобренія, а у други—сѣмнѣния и даже порицание на нашата инициатива. Дружеството вѣрва, че всички възражания, направени отъ специалиститѣ лѣкари, отъ нѣкои учители и отъ независимитѣ прѣдставители на общественото мнѣние,—сж продиктувани отъ найискрени побуждения; обаче дружеството, като изказва дълбоко уважение къмъ искреностъта на своитѣ опоненти, принудено се вижда да не се съгласи напълно съ изложениитѣ отъ тѣхъ мотиви и да прѣдостави на тѣхното просвѣтено внимание долеизложенитѣ обяснения.

Възраженията срѣщу инициативата на учит. Др-во «бр. Миладинови», изложени въ списанията «Общо Дѣло», «Медицински Напрѣдъкъ» и в. «Съзнание», се свеждатъ къмъ слѣдующитѣ четири пункта.

1. Медицинското лѣкуване на населението трѣбва да бжде винаги дѣло на лѣкарътъ и никога не трѣба да се мисли, че послѣдния може да бжде замѣненъ нѣкога съ пълненъ уснѣхъ отъ когото и да било.

2. Въпроса за медицинското лѣкуване трѣба да се разрѣшава само отъ държавата и то въ тази смисълъ, че тя е длѣжна да увеличи своя санитаренъ бюджетъ, като се погрижи за уголѣмяване броя на лѣкаритѣ, фелдшеритѣ и аптекиитѣ. По този начинъ една дѣятелностъ отъ страна на неспециалиститѣ за подигане здравословното състояние на народа трѣба да се изчерпи съ политическа агитация срѣщу ония институти, корпорации или отдѣлни лица, които припятствуватъ за развитието на санитарното дѣло у насъ или даже съзнателно го тласкатъ назадъ.

3. Натоварването учителя съ една допълнителна работа, каквато е медицинското лѣкуване въ селата, е непосилно за него при другитѣ му служебни задължения.

4. Плѣвенското учителско Др-во, прѣди да излѣзе съ своя проектъ и да иска неговото обобщения за цѣла България, трѣбало е понапрѣдъ да го осжществи въ Плѣвенската околия и чакъ слѣдъ туй да иска разширението му въ по-голѣмъ кръгъ.

Освѣнтъ тия мотиви тукъ-тамъ изъ разнитѣ списания се срѣшатъ и други и то относително нѣкои малки подробности при уреждането на медицинскитѣ курсове и училищнитѣ аптечки. Тия възражения Дружеството приема съ благодарностъ.

Четиритѣ главни възражения могатъ да се раздѣлятъ на двѣ категории: еднитѣ отъ тѣхъ сж основни възражения противъ каквато и да била дѣятелностъ на учителя за медицинското подпомагане на народа; вторитѣ сж възражения на лица, които признаватъ грамадната важностъ на учителската работа въ тази областъ, обаче тия лица не сж съгласни съ прѣдложения отъ нашето дружество начинъ. Първитѣ възражения могатъ да се обобщатъ, като се формулиратъ така: медицинското лѣкуване на народа трѣба да бжде изцѣло дѣло на държавата, а не на частната инициатива.

На тѣзи възражения даваме слѣдующия отговоръ:

1) Прѣди всичко нашето дружество никога не е мислило, че на учителя трѣба да се възложи мисията, която е опрѣдѣлена за подготвенитѣ специалисти—лѣкари: ний никога не сме мислили да вземемъ върху себе си работата на докторитѣ—медицинското лѣкуване на населението. Тази работа е специалностъ на послѣднитѣ и тѣ трѣбва да се занимаватъ съ нея. Нашето искане, изложено въ писмото ни отъ 17-й Декемврий, се отнася до даване *първа помощъ* при нещастни случаи, а не до *лѣкуване*. Мислимъ, че има голѣма разлика между едното и другото. Възраженията въ «Медицински напрѣдъкъ» и въ в. «Съзнание» сж основани на това недосѣглеждане. Въпроса за даване *първа помощъ* стои твърдѣ

далеч съ всички направени намъ възражения. Той е отворен въпросъ за всички врѣмена и за всички политически условия. И при най-идеалната обществена наредба, когато въ всѣко село би имало по единъ докторъ, пакъ не може да се отхвърли въпроса за *първата помощ*: всѣко семейство, всѣки членъ отъ обществото, всѣка човѣшка личностъ сама за себе си или за своитѣ най-близки съграждани е длъжна да има нѣкакви познания за *първата помощ* въ едно нещастие, което безъ нея може да бѣде гибелно и при най-добрия санитаренъ персоналъ.

2. Ний признаваме, че изобщо медицинското подпомагане въ всичката негова ширина трѣба да бѣде дѣло не на частната инициатива, а на държавата и че слѣдов. за него трѣба да промишлява много по-вече едно законодателно тѣло, отъ колкото едно дружество, основано по частна инициатива. Обаче ний мислимъ отъ друга страна, че до като държавнитѣ институти додаты до онова развитие, при което тѣ наистина ще промишляватъ за всички членове на обществото, въпроса за частната инициатива остава откритъ. Обществения дѣятелъ е длъженъ да се стрѣми за реформиране на институти въ съгласие съ своя идеалъ, обаче това не ще рѣче, че до този щастливъ день на окончателното обществено прѣустройство ний трѣба да оставимъ на страна всичко, което държавата *днесъ сама не може да ни даде*. Ако обобщената отъ насъ мисль на в. «Съзнание» бѣше върна, ний би трѣбало да се откажемъ не само отъ прѣкото медицинско подпомагане на народа, но и отъ прѣкото въздѣйствието за просвѣщението на маситѣ. Ако прочетемъ тия разсуждения върху народното образование, ще излъзе слѣдующето: Държавата сама е длъжна да се грижа за просвѣтата на народа; — ако тя днесъ не проявява особени симпатии къмъ извънт училищното просвѣщение, ний само трѣба да агитираме прѣдъ населението за нейното прѣустройство въ съгласие съ нашето мнѣние за нейнитѣ длъжности къмъ просвѣщението и да оставимъ на страна вечернитѣ училища, организирани и поддържани съ срѣдствата на учителскитѣ дружества. Виждате, до какъвъ край ни водятъ подобни разсуждения.

3) Ний никога не сме мислили да се задължаватъ учителитѣ насилствено да даватъ първа помощ. Който внимателно прочете писмото ни отъ 17/XII, той ще види, че ний искаме задължителното посѣщаване на *медицинските курсове*, а не и задължителната медицинска работа. Голѣма разлика има между тия нѣща. Мислимъ, че съ тази задължителностъ трѣба да сж согласни всички; тази задължителностъ се отнася не до една постоянна работа, къмъ която не всѣки може да има склонностъ, а до получаване извѣстенъ родъ знания, необходими за всички случаи. Мислимъ, че даже и почтений опонентъ отъ в. «Съзнание» ще се согласи съ това. Ако той е убѣденъ, че най-рационалното срѣдство за санитарното подигане на държавата е «съ редъ сказки да насочимъ енергически нашитѣ сили за да може народа напълно да съзнае важността на медицината», — този опонентъ трѣба да признае, че за тия сказки и за това «енергично насочване на силитѣ» трѣбать съответствени познания.

4) Учителското Др-во не е мислило да разширява своята инициатива въ цѣлата държава. Ако то е излъзло открито съ този въпросъ, направило е това, за да добие по-вече свѣтли и мнѣния върху работата си. То не е можало да направи и туй което иска г-нъ Д-ръ Ст. Т. въ края на статията си въ «Общо Дѣло», защото на Учит. Д-во «бр. Миладинови» сж му липсвали материални срѣдства и на неговитѣ неуморими работници — специални медицински познания.

Като привършваме нашия отговоръ, ний пакъ осѣщаме въ себе си смѣлость да подчеркнемъ грамадната важностъ на медицинската помощ отъ страна на учителя. При днешната тенденция на нашето законодателство къмъ реакционното развитие на санитарното дѣло, дѣятелността на селския учителъ — да изгони миазмитѣ отъ тъмнитѣ колибки на нашето село, добива постепено все по-голѣмъ смисль. При тия печални условия на българ-

ската дѣйствителностъ подобна дѣятелностъ добива високо нравствено значение: тя прѣдставлява прѣдъ изгледа на толкова обществени бѣдствия изпълнението на единъ високъ граждански дългъ къмъ потъналия въ мизерия народъ; освѣнтъ това за насъ тая дѣятелностъ е единъ чувствителенъ протестъ срѣщу онова законодателство, което се стрѣми да спасява държавнитѣ финансии чрѣзъ економии отъ народното здраве.

Прѣдседателъ: **Ст. Велчевъ**

Секретарь: **П. Цвѣтковъ.**

Х Р О Н И К А.

Началника на телеграфо-пощенската станция въ Луковитѣ си позволявалъ да изгрубява посѣтителитѣ; а освѣнтъ това, често пхти явно изказвалъ своитѣ антипатии къмъ работническата партия и то въ лицето на ония хора, които идвали въ станцията да се абониратъ за «Работнич. Вѣстникъ» и др. социал. издания. Обръщаме внимание на господство му да бѣде по-учтивъ срѣмъ дошлитѣ за работа хора и да не се смѣсва въ нѣща, гдѣто не му е работа.

Училищната инспекция, въ Луковитѣ безъ да вземе мнѣнието на учителитѣ, често абонирвала за училищнитѣ библиот. книги, отъ които нито учителитѣ, нито никой на село може да почувствува налѣжаща нужда; така напр. почти въ всички учил. библи. сж получени всички издания на «Театралната библиотека» на Генковъ, Басанъ... и др. Когато пъкъ учителитѣ нѣматъ на рѣка много по-необходимитѣ педагогич. списания педагог. брошури и ръководства. Обръщаме внимание комуто трѣба да не се пилѣе тѣй безъ смѣтка народната пара.

Въ врѣме на прѣд-изборната агитация съзнателнитѣ хора изъ Луковитско сж били свидѣтели на най-печални работи. Тѣй напр. агитаторитѣ почти на всички богаташки партии кръстосвали селата на лѣво и дѣсно, ала никдѣ не свикали населението да му разяснатъ програмата (?) на своята партия и ония мѣроприятия, които мислятъ да прокаратъ въ Нар. Събрание за въ полза на оголелия данакоплатецъ. Тѣ сж се срѣщали само съ своитѣ мѣстни упашки и бързо — бързо заминавали. Още по-възмутителното е, че на нѣкой мѣста и нѣкои учители, благодарение на роднински и приятелски връзки, явно агитирали за въ полза на тия партии... Д. Христовъ — прогресиста — я одарилъ а-ла-Цанковъ: обдѣкалъ се въ скъсани дрѣшки (подъ които наблюдателното оло виждало скжпоцѣната му Софийска прѣмяна). Тѣй, разбира се, хилядо пхти полесно ще замаещъ главитѣ на довърчивитѣ селянци, отколкото да имъ развивангъ десетки програми. Тежко ти и горко, работничи народе!

По всичко се вижда, че правителството не желае да свика народното събрание вопреки духътъ на конституцията и парламентарната практика. Колкото и да отлага свикването съ това правителството нищо нѣма да спечели, само наежва духоветѣ противъ себе си и кара хората да се усъмняватъ въ неговата чистосърдечностъ, разбира се, ако има въ него такава.

Както се научаваме министерството се е попълнило и за министръ на Народ. Просвѣщение е повиканъ г-нъ Хр. Тоировъ. Интересно ще бѣде да видимъ какъ ще трѣгнатъ работитѣ на просвѣщението слѣдъ уволнението на стария плѣхъ Въжаровъ и назначението на още не **опѣтнения** Хр. Тодоровъ.

Н О В О!

Пристигнаха въ дюкяна ми разни сламени и сукнени шапки, враговръски, яки и **всѣкакви вълнени платове.**

Приемамъ порѣчки срѣщу **умѣрено** възнаграждение и изработвамъ изящно, съ разни фасони, **цѣли костюми и пардесюта.** Продавамъ и готови дрехи.

Заповѣдайте въ дюкяна ми на главната улица по-долу отъ хотелъ «София» — **Ташковъ ханъ.**

Съ почитание: **Пѣшо Т. Романовъ.**

Обявления отъ Сжд. Пристава.

№ 3651

Извѣстявамъ, че отъ 18 Мартъ до 18 Апрель т. г. до 5 часа слѣдъ обѣдъ ще се продава на вторий публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една Кжца въ гр. Пльвенъ еднаетажна съ двѣ стай долу маза, до нея дюкянъ, отъ вдѣ отдѣления, съградени отъ простъ дървенъ материалъ измазана съ калъ и варъ и покрити съ керемиди, отдѣлно въ двора казанка съ двѣ отделения и до нея саманлъкъ почти срутень покрити съ керемиди и съ дворно мѣсто 200 кв. метра оцѣнена за 400 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния Цвѣтко Костовъ отъ гр. Пльвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Ив. Хр. Бурмовъ повер. отъ гр. Пльвенъ за 336 л. — ст. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3208 на П Пльвенский Мировой Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Разгльжданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми. гр. Пльвенъ, 9/III 1902 год.

Дѣло № 1098/901 год.

1—1

Сждебенъ Приставъ: Ив. Бутиловъ

№ 2206

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. «Нова Струя» ще се продаватъ на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ Дол. Дабнишкото Землище, а имено:

1.) Нива «Дунавски пътъ» 11 декара оцѣн. за 50 лева;

2.) Ливада «Въ влашка» 6 дек. — 40 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Ангелъ Цоновъ настояникъ на дѣцата на покойния Бено Бечкова отъ с. Дол. Дабникъ, не сж заложен, продаватъ се по възисканието на Никола Игнатовъ отъ Пльвенъ за 377 лева 70 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3829 на Пльвенский Окол. Мир. Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгльжданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми. гр. Пльвенъ, 28 Февруарий 1902 год.

Дѣло № 796/98 год.

2—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цоковъ

№ 2205

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. «Нова Струя» ще се продаватъ на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ Дол. Дабнишкото землище, а имено:

1.) Нива «Горно-Митрополското» 12 дек. оцѣн. за 72 лева;

2.) Нива «Крушовъ геранъ» 7 дек. — 45 лева;

3.) Ливада «Влашка» 3 дек. — 25 лева.

4.) Нива «Долната бара» 12 дек. — 72 лева;

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Рада Димитрова отъ с. Дол. Дабникъ не сж заложен, продаватъ се по възисканието на Никола Игнатовъ отъ Пльвенъ за 137 лева лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3631 на Пльвенский Окол. Мир. Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгльждане книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми. гр. Пльвенъ, 28 Февруарий 1902 год.

Дѣло № 701/97 год.

2—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цоковъ.

№ 2207

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. «Нова Струя» ще се продаватъ на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ Дол. Дабнишкото землище, а имено:

1.) Кжца (копторъ) въ-с. Дол. Дабникъ направена отъ простъ дървенъ материалъ, покрити съ слама и прѣтъ, съ дворъ 4 дек. оцѣн. за 60 лева;

2.) Нива «Костурковъ долъ» 9 1/2 дек. — 40 лева;

3.) Нива «Герганинъ долъ» около 6 1/2 дек. — 30 лева;

4.) Нива «Герганинъ долъ» 3 дек. — 15 лева;

5.) Нива «Чекржка» 8 дек. — 40 лева;

6.) Ливада «Влашка» 3 дек. — 20 лева;

7.) Нива «Бошкова могила» 6 дек. — 30 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Неша Гановица настоян. на лѣцата на покойния Гано Йотовъ отъ с. Дол. Дабникъ, не сж заложен, продаватъ се по възисканието на Никола Игнатовъ отъ Пльвенъ за 73 л., лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3853 на П Пльвенский Мир. Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка

Разгльжданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми. гр. Пльвенъ, 28 Февруарий 1902 год.

Дѣло № 102/901 год.

2—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цоковъ.

№ 2218

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. «Нова Струя» ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Орѣховското землище, а именно:

- 1) Нива «Булежника» 19 дек. 5 ара, оцѣн. за 95 лева;
  - 2) Нива «Кележовъ орманъ» 10 д. 5 ара—50 л.
  - 3) Нива «Гигежки пжтъ» 10 декара 50 лева;
  - 4) Ливада «Долнитѣ ливади» 20 д. 6 ара—100 л.
- Горнитѣ имоти принадлежатъ на Василь Стояновъ отъ с. Орѣховица, не сж заложени, продаватъ се по висканието на Маринъ Н. Джбишки отъ Плъвенъ за 145 л. лихвитѣ и разноситѣ по изпълнител-

ния листъ № 1211 на II Плъвенский Мир. Сждия. Наддаванието ще почне отъ първичначалната оцѣнка.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 28/II 1902 год.

Дѣло № 395/901 год.

1—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цоковъ

№ 4057

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. «Нова Струя» ще се продава на втори публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти, а именно:

- 1) Една кжца въ гр. Плъвенъ подъ № 3849 съ дворно мѣсто 432 кв. метра отъ простъ материалъ и

покрита съ боклукъ състояща отъ 2 стаи, едно хашево и едно зимниче:

2) Лозе Плъвенското землище мѣсти. «Кашинскитѣ» отъ 2 дек. и 7 ара.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Кочъ Османъ отъ гр. Плъвенъ, не сж заложени, продаватъ се по висканието на Хаббе Чобанъ Юмерова и Джум. Чобанъ Юсуfoва отъ Плъвенъ за 240 л. лихвитѣ и разноситѣ по изпълнителния листъ № 2513 на I Плъвенский Мировой Сждия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната, която даде първий купувачъ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 15/V 1901 год.

Дѣло № 666/900 год.

1—2

Сждебенъ Приставъ: Минчивъ.

Акц. Банка „Напрѣдъкъ“ въ гр. Плъвенъ

БАЛАНСЪ

Сключенъ на 31 Декемврий 1901 год.

№ по редъ	Активъ			№ по редъ	Пасивъ		
		лева	ст.			лева	ст.
1	Невнесенъ капиталъ	262,344	—	1	Капиталъ	1,000,000	—
2	Портофейль	372,789	77	2	Срочни влогове	169,146	68
3	Ипотечни заеми	93,538	60	3	Безрочни влогове	27,764	15
4	Движими имоти	5173	—	4	Ажио	35,089	16
5	Гербови марки	538	—	5	Запасенъ фондъ	12,012	—
6	Учредителни разноси	1222	70	6	Дивидентъ нераздаденъ	13,034	—
7	Шконтирани ефекти	1146	70	7	Кредитори	68,464	29
8	Допозирани ефекти	374,388	95	8	Лихвенни текущи смѣтки	20,126	35
9	Разни длъжности	121,831	67	9	Депозанти	333,747	35
10	Лихви прѣдплатени	2291	62	10	Възнаграждсние на служащитѣ	1722	50
11	Специални гѣкущи смѣтки	482,239	03	11	Чиста печалба за уравнение	80,000	—
12	Чужди полици за събиране	31,836	64				
13	Акций	315	—				
14	Недвижими имоти	1088	30				
15	Касса	10,362	50				
		1,761,106	48			1,761,106	48

Провѣрители: П. Ненковъ, С. Сжбчевъ, Ан. Петковъ.

и. д. Управитель: Ил. Тонковъ

С М Ъ Т К А.

ДА ДАВА

Печалби и загуби за 1901 год.

ДА ЗЕМА

№ по редъ				№ по редъ			
		лева	ст.			лева	ст.
1	1) Личенъ съставъ	9670		1	Лихви и комисиони за 1901 год.	99,206	22
	2) Възнагр. на упр. и пров. съвѣти	1178		2	Сждебни разноси	1301	65
	3) Освѣтление и отопление	111·60					
	4) Порто	315·45					
	5) Канцелярски разноси	813·90					
	6) Патентъ и наемъ	1400					
	7) Разни	10·65	13,499				
2	1/3 часть отъ учредит. разноси	612					
3	5 % погашение на мобелитѣ	272·32	884				
4	5 % запасенъ фондъ отъ 86,124 ⁰⁰	4306·15					
5	2 % Тантиеме	1722·50					
6	Отнесени къмъ смѣтка ажио	95·30	6123				
7	Чиста печалба		80,000				
			100,507			100,507	87

Провѣритѣли: П. Ненковъ, С. Сжбчевъ, Ан. Петковъ.

и. д. Управитель: Ил. Тонковъ.

ДОКЛАДЪ.

на

Провѣрителния съветъ до V год. събрание на Акционерната Банка Напрѣдъкъ въ гр. Плъвенъ.

Съгласно чл. 49 отъ устава на Банката и чл. 202 отъ търговский законъ, ний провѣрихме Баланса и смѣтката «печалби и загуби» за 1901 и ги намѣрихме вѣрно извлѣчени отъ книгитѣ на банката. Актива и пасива намѣрихме на лице, тъй както е отбѣлезанъ въ Баланса.

Това като Ви явяваме, Ви молимъ да приемете Баланса и смѣтката Печалби и загуби за вѣрни и да освободите отъ отговорность Управителния съветъ и постоянното управление за изтеклата 1901 година.

8 Мартъ 1902, Плъвенъ.

Провѣрителенъ съветъ: П. Ненковъ, Ан. Петковъ, С. П. Сжбчевъ.

Плъвенъ, Печатница на Т. Хр. Бърдаровъ

Редакторъ: Юр. Юрдановъ.